

Hugo Bouter

Vraag over het 'kruisaltaar'

Over het kruis en het brandofferaltaar

-

Vraag

Is het terecht om over het 'kruisaltaar' te spreken, als we denken aan Christus en Zijn volbrachte werk op het kruis?

Antwoord

De moeilijkheid is misschien dat het om typologie gaat, dingen met een symbolische betekenis. Het hele Oude Testament getuigt natuurlijk van Christus, van Zijn Persoon en Zijn werk. Het kruis hoort hier indirect ook bij. De staak waarop Mozes de koperen slang verhoogde, spreekt m.i. wel duidelijk over het kruishout zelf (Num. 21:9; Joh. 3:14-16). De Heer Zelf knoopt hier immers een duidelijke evangelieboodschap aan vast. De Mensenzoon zou worden verhoogd aan het hout. Ook in het boek Deuteronomium hebben een type van het kruishout zelf. Ik denk dan aan de uitspraak van Mozes dat eenieder die aan het hout hangt, vervloekt is (Deut. 21:23). Dit wordt aangehaald in de Galatenbrief en toegepast op Christus' kruisdood (Gal. 3:13).

Het is algemeen bekend dat er bij de tabernakel-typen drie toepassingen mogelijk zijn: (1) allereerst de toepassing op Christus Zelf en Zijn werk, (2) de toepassing op onszelf als een priesterlijke familie, en (3) op de weg tot God in verband met de prediking van het evangelie. Alleen bij de laatste toepassing denk ik dat je met een zekere vrijheid over het 'kruisaltaar' kunt spreken, om op die manier de

evangelieboodschap te verduidelijken. Ik beperk me wat het brandofferaltaar betreft liever tot de eerste beide toepassingen.

De voorwerpen van de tabernakel zijn een beeld van de openbaring van God Zelf in de Persoon van Christus. Als ik denk aan het koperen altaar, dan zie ik daarin een type van Zijn Persoon en het werk dat Hij op het kruis heeft volbracht. Christus heeft Zichzelf aan God geofferd door de eeuwige Geest (Hebr. 9 en 10). Hij heeft de toorn van God gedragen, en het oordeelsvuur woedde in Zijn heilige Persoon tijdens de drie uren van duisternis. Het rooster was namelijk inwendig aangebracht in het altaar. Het hout van het altaar spreekt van Zijn mensheid, het koper van Zijn goddelijke gerechtigheid die het oordeel kon verdragen en het op Zich kon nemen.

De gelovigen zijn ook een priesterlijke familie (vgl. 1 Petr. 2). Ze vormen samen het volk van God en hebben door het eten van de offeranden deel aan, of gemeenschap met het altaar (1 Kor. 10:14-21; Hebr. 13:10-15). 'Wij hebben een altaar', zegt de brief aan de Hebreëen, en dat is Christus Zelf als het Middelpunt van de Zijnen. Wij mogen tot Hem uitgaan en het is *door Christus* dat wij nu geestelijke offeranden opofferen, waarbij wij in onze aanbidding in de geest teruggaan naar Golgota, maar ook vooruitzien naar Zijn wederkomst in heerlijkheid.

Oude Sporen 2017

